

[H. Chr. Petersen.]

bange for i dette Lovforslag. Men nu venter vi altsaa i Spænding paa, om det er noget væsentligt, der kan forandres, saaledes at der ikke skal blive en alt for stor Skatteplyndring for de Byer, der skal bløde. Jeg kan paa mit Partis Vegne ikke tiltræde Lovforslaget og anbefaler at stemme imod.

Veistrup: I de Bemærkninger, der er fremsat af de ærede Ordførere, særlig de to ærede Ordførere for Oppositionen, er der ikke fremkommet noget nyt, og hvis jeg vilde være onskabsfuld, kunde jeg maaske tilføje, at det gamle deri var ikke rigtigt. Jeg var forbavset ved at høre den ærede sidste Taler. Det var jo en stor Kirkegaard, han anlagde, en Kirkegaard, hvor der skulde være Plads til hele Nationen. Det tror jeg nu ikke, der just er særlig Anledning til i Øjeblikket. Som sagt, der er ikke fremkommet noget særlig nyt, og jeg skal derfor ogsaa bestræbe mig for ikke at komme med alt for mange Bemærkninger.

Fra enkelte Sider har man ment, at Fremsettelsen af dette Lovforslag i Virkeligheden var en meningsløs og utidig Handling — det er særlig fra Venstres Side, man har fremført dette. Man har i saa Henseende henvist til, at der af Regeringen var nedsat en Kommission til Overvejelse og Behandling af hele vor Skattelovgivning. Dette vil sikkert være en nyttig og god Foranstaltning, forudsat at Kommissionens Arbejde kunde danne Grundlaget for en samlet Skattelovgivning. Den Skattelovgivning, vi lever under for Tiden, er jo kommet til Verden, om jeg maa bruge det Udtryk, stykkevis og delt, og saadan maatte det vel være. Udviklingen staaer aldrig stille, heller ikke i økonomisk Henseende, og vi har jo været Vidne til store Forandringer, Opgange og Nedgange med en Voldsomhed, som vel næsten ingen anden Slægt har oplevet; vi, der er naaet op i Aarene, har vel nok kendt normale Tider, men vi har ogsaa oplevet Krigstider og Krisetider, hvor den Lovgivning, vi havde, ikke slog til. Det gælder ikke mindst de skattemæssige Forhold; den ene Gang efter den anden har man maattet lappe paa vor Skattelovgivning.

Det Lovforslag, der i Dag foreligger til Behandling, er Udtryk for dette. Jeg kan maaske sige, at det er en Ændring af stærkt principiel Natur, saa vist som Gennemførelsen af det vil betyde et Skridt hen imod det, som vi altid fra frisindet og demokratisk Side har hævdet var noget af det vigtigste, nemlig en Mindskelse af den økonomiske

Ulighed. Vi hilser derfor det foreliggende Lovforslag med Tilfredshed. Det er efter vor Mening en simpel Konsekvens af de Valg, som er foregaaet, og derfor er det en Misforstaaelse at tro, at Fremsettelsen af dette Lovforslag er en utidig Handling. Og dersom man regner med, at det er tilstrækkeligt at henvise til, at der er nedsat en Kommission til Overvejelse af hele vort Skattesystem, som saa efter kortere eller længere Tid kan afgive Betænkning og maaske stille Forslag; ja, saa tror jeg, man tager fejl. Dette Lovforslag har ved to Valg været behandlet paa samtlige Vælgermøder Landet over, og dersom vi har nogen Respekt for de Afgørelser, som er faldet paa Valgdagen, saa er det efter min Mening ikke tilstrækkeligt at henvise til denne Kommission, saa maa man gennemføre det Forslag, som har faaet Tilslutning paa Valgdagen. Det synes jeg ogsaa man fra Oppositionens Side burde betænke. Og hvorledes — jeg rejser det Spørgsmaal — hvorledes mon Oppositionens Stilling vilde have været ikke alene over for den højtærede Indenrigsminister, men ogsaa over for Regeringspartierne, dersom vi ganske roligt havde henvist denne Sag til en Kommission uden at fremsætte dette Lovforslag? Jeg kan næsten se den glade Haan, som vilde regne ned over os og den højtærede Minister.

Det forekommer mig derfor, at der baade er saglige og politiske Grunde for at ønske dette Lovforslag ophøjet til Lov saa hurtigt, som det er muligt, og ikke mindst saglige Grunde. Der er et gammelt Ord, der siger, at medens Græsset gror, dør Hørmemor. Der er jo ingen af os, Oppositionen iberegnet, som ikke er klar over, at det slæber haardt paa i enkelte Kommuner, ikke alene for Kommunen som saadan, men ogsaa for det enkelte Individ inden for Kommunen. I saa Henseende taler de Bemærkninger og ikke mindst de Bilag, der er knyttet til Lovforslaget, deres tydelige Sprog. Det er rigtigt, hvad der ogsaa er henvist til i Bemærkningerne, at de store økonomiske, erhvervsmæssige og befolkningsmæssige Forskydninger har bevirket en mægtig Ulighed i Kommunernes Stilling. Det er en højst ulige Beskatning, der hviler paa de forskellige Kommuner, saa ulige, at en Regulering paa dette Omraade snarest muligt er bydende nødvendig. Og er der i Virkeligheden ikke Enighed fra alle Sider om, at det er nødvendigt, at der reguleres paa den ene eller den anden Maade? Ja, jeg skal maaske gøre en Undtagelse for det ærede Medlems Vedkommende, der talte sidst, thi der er den Forskel med Hen-